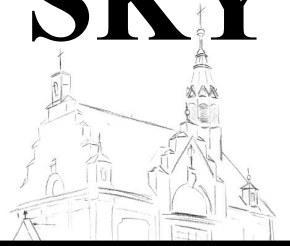

POSTŘEKOVSKÝ ZPRAVODAJ

MĚSÍČNÍK OBCE POSTŘEKOV

KVĚTEN 2016

POSTŘEKOV NAVŠTÍVILA EVA ERBENOVÁ

V pátek 27. 5. se v sále hospody U Hadamů uskutečnila beseda s paní Evou Erbenovou. Zájem setkat se s paní Evou projevil na sedmdesát občanů Postřekova a okolí. Sál byl zaplněn do posledního místa. Místostarosta Petr Anderle paní Evu přivítal a předal jí – jako čestné občance Postřekova – skleněnou plaketu s obrázkem naší kaple a velkou kytici. Na úvod zazpívaly ženy z Národopisného souboru dvě písničky z chodské svarby a předaly paní Evě malou pozornost. Pak už jsme všichni poslouchali její dechberoucí vyprávění, během kterého shrnula svůj příběh. Občané Postřekova sehráli v jejím životě důležitou roli. Na následujících řádkách nabízíme shrnutí života paní Evy, které ve svojí obsáhlé seminární práci zpracoval Jiří Knížek ml.

Eva Levitová se narodila v Děčíně roku 1930 v bohaté židovské rodině. Dětství si užívala jako každá holčička v předválečné době. Do školy začala chodit ve Volyni, kde její otec koupil továrnu na výrobu gumového zboží. Po požáru ve firmě se celá rodina přestěhovala do Prahy-Strašnic, kde žili v pronajaté vile.

V prosinci 1941 dostala rodina předvolání, že se během 24 hodin musí dostavit do Veletržního paláce, kde bylo shromaždiště před transporty. Každý mohl mít jedno dvacetikilové zavazadlo. Eva si sbalila šaty, panenku Haničku, pár tužek a deník. Každému bylo přiděleno číslo – Eva měla číslo 673. Po týdnu pak Eva, maminka a tatínek odjeli směrem do Terezína. Na Terezín paní Eva vzpomíná v podstatě kladně: rodina byla pohromadě a životní podmínky zde byly ve srovnání s budoucími ještě vcelku ucházející. Na páteční besedě dokonce zaznělo několik úryvků z dětského představení Brundibár, které děti v Terezíně nacvičili a které mělo na 50 repríz. Vitální paní Eva je dodnes umí celé z paměti. Zajímavý byl také zážitek s návštěvou Červeného kříže, který byl v Terezíně na kontrole životních podmínek židů. Děti dostaly chléb se sardinkami, do kterého si směly kousnout až poté, co odejde komisař.

V říjnu 1944 odvezli Němci tatínka Evy, Jindřicha Levíta, a další muže pryč z Terezína – údajně stavět nový tábor. Ženy a děti měly muže následovat. Bohužel Eva ani její maminka pana Jindřicha už nikdy neviděly. Pan Levit zemřel v koncentračním táboře Kaufering. Eva s maminkou se zapsaly do dalšího transportu v domnění, že se opět setkají s tatínkem. Transport ale mířil do koncentračního tábora Osvětim. V Osvětimi je surově vyhnali z vagonů, odebrali jim zavazadla a osobní věci. Paní Eva si vzpomíná, že Němci jen stále křičeli a nadávali. Nahnali je do řad a začala selekce. Kamarádka Julie tehdy paní Levitové řekla, že má Evu vydávat za osmnáctiletou. Všichni mladší totiž byli posléze nahnáni do plynových komor. Eva si také pamatuje na doktora Mengeleho. Ten natáhl přes cestu provázek a každý, kdo ho podešel, byl ihned odveden do plynové komory.

Ze začátku pak Eva a paní Levitová chodily každý den kopat protitankové zákopy ven z tábora. Všichni museli pracovat za nelidských podmínek, v zimě, v dešti, za každého počasí. Vězeňské šaty byly za chvíli k nenošení. Bylo to ale to jediné, co měly. Po šesti týdnech v táboře opět Eva zažila selekci doktora Mengele. Nahé ženy musely před ním chodit a on mávnutím ruky rozhodl, která

Pokračování z první strany: Postřekov navštívila Eva Erbenová

je ještě schopná pracovat a která ne. Kdo byl podle něho neschopný práce, byl hned poslán do plynu. Eva s maminkou byly obě poslány do jiného tábora na práci. V ten okamžik pro ně Osvětlimské peklo skončilo. Dostaly nové oblečení a boty. Eva dostala obě boty levé a chtěla si tak jednu vyměnit. Když se pro botu napřáhla, dostala od německého vojáka do obličeje ránu puškou.

Z Osvětlimi jela Eva se svou maminkou několik hodin do Breslau (Wrocław). Dále pak pokračovaly pěšky celý den bez jídla a vody až do tábora. Zde většina vězňů kopala protitankové zákopy. Evě se ale podařilo dostat místo uklízečky u jednoho důstojníka. Zde získala kvalitní boty, které jí následně hodně pomohly na pochodu smrti dlouhém přes 600 km.

Na ten byla Eva se svou maminkou a dalšími ženami vyslána jednoho lednového dne roku 1945. Celou cestu na vězně dohlíželi ozbrojení němečtí vojáci se psy. Každý den musely ujít třicet až čtyřicet kilometrů. Příděl stravy byl mizerný, mnohdy žádný. Všichni vězni se museli živit odpadky, plevelem a kůrou z okraje cest. Někdy dostali řídkou polévku a krajíček chleba. Žízeň zaháněli pouze sněhem. Vzhledem k tomu, že pochod se odehrával v chladném zimním období, utrpení lidí, kteří ho absolvovali, je nepředstavitelné. Kdo se posadil, nebo pokusil o útěk, byl bez milosti zastřelen.

V průběhu pochodu v důsledku podvýživy zemřela Evy maminka Marta Levitová. Paní Eva vzpomíná, že maminka si po celou dobu pochodu udržovala optimistický pohled na věc a do poslední chvíle Evu utěšovala vyprávěním o růžové budoucnosti, která je obě čeká, až to všechno skončí.

Pochod pokračoval ze Svatavy dále přes Planou, Svržno, Hostouň, Poběžovice, Vlkanov. Jednoho dne se na noc zastavil v nějaké stodole. Eva se zahrabala do hromady sena, aby jí bylo teplo. Když se pak ráno probudila, celý pochod byl už pryč. Večer se vydala na cestu, nevěděla kde je ani kam má jít. V tomto místě paní Eva sama přiznává, že neví, kde přesně se ztratila a jak dlouho ještě šla, skutečnou pravdu v tomto bodě už není možné zjistit. Důležité je, že Eva se ocitla v blízkosti vlakových kolejí, po kterých došla směrem od Kramolína až k Postřekovu.

Teta, po chalupě Lanktice, prala ten den prádlo u potoka nedaleko Postřekova. Najednou k ní přišly dvě zubožené dívky^{*1}, které byly oblečené do roztrhaných hadrů. Ptaly se jí, jestli má maštal, kde by se mohly skrýt. Teta se nejdříve těch dvou hrozně lekla, ale potom je vzala domů, kde je schovali do sklepa mezi pytle s brambory. Večer obě odvezli na voze k Vavrouškom, kde je umyli. Evu, které bylo v té době 14 let, pak po setmění naložili na žebříňák, zakryli ji jetelem a odvezli k Jahnom. Druhá dívka zůstala u Vavroušků. Eva měla velmi slabý tep a trpěla celkovým vyčerpáním organismu, zdálo se, že umírá. Místní lékař byl sice Čech, ale sloužil i jako posádkový lékař německé armády a často pil. Jahnovi se ho

báli zavolat, protože kdyby něco vyzradil, mělo by to nedozírné následky pro rodinu i pro celý Postřekov.

K Evě zavolali porodní bábu, které mohli věřit. Na její doporučení jí podávali v pravidelných intervalech mateřské mléko po malých lžičkách. To jí zřejmě zachránilo život. Eva se postupně zotavovala. Bála se Jahnovým říct, že je židovka, proto si vymyslela jiné jméno – Eva Králová. Všichni se o ní starali jako o vlastní a byli a k ní velmi hodní. Na toto období paní Eva vzpomíná s nostalgií. Dny trávil ve skryši pod podlahou, večer pak mohla vyjít ven a připojit se k ostatním. Dostala kroj a šátek na holou hlavu, aby byla méně nápadná.

Svůj skutečný původ všem prozradila teprve po skončení války. Strýc Jahn pak Evu zapsal na seznam zachráněných v Židovské obci v Praze. Na základě seznamu zachráněných si jednoho dne přijela do Postřekova pro Evu její teta, manželka strýce Arnošta, který byl nejstarším sourozencem paní Levitové (maminky). Evě se od rodiny svých zachránců odcházelo těžko, nakonec ji ale pan Jahn přemluvil. Domníval se, že pokud Evy otec nebo někdo další z její rodiny žije, bude Evu hledat snáze u příbuzných než v Postřekově.

Teta bydlela Heřmanově Městci. Její rodina se k Evě bohužel nechovala příliš dobře, Eva se zde necítila ve své kůži a moc se jí zde nelíbilo. Sama se roku 1946 přihlásila do Židovského sirotčince do Prahy, kde byly děti s podobnými osudy. Zde Eva začala navštěvovat školu pro ošetřovatelky.

Kolem roku 1948 se Eva potkává s o deset let starším Petrem, kterého znala už z Terezína. Zanedlouho spolu začali chodit a Eva se k němu dokonce přestěhovala ze sirotčince. Oba opustili Československo a vydali se do Paříže, kde byli 31. října 1948 oddáni. Rozhodli se, že zkusí štěstí v Izraeli.

Dne 9. března 1949 dorazili do přístavu Haifa. Začátky nebyly vůbec lehké, neznali řeč ani místní zvyky, ale situaci společně zvládli. V květnu 1949 se jim narodila dcera Daniela a v roce 1953 syn Alon, jehož rodnou řečí už byla hebrejšтина. V roce 1970 pak ještě syn Amir. Paní Eva mluví perfektní češtinou, svoje děti však česky neučila. Po tom všem co zažila, se snažila u svých dětí o jediné – aby nebyly v ničem jiní, aby zapadly a nelišily se. Až do svých čtyřiceti let pracovala Eva jako ošetřovatelka. Následně se rodinná situace zlepšila a mohla doma zůstat s dětmi.

Znovu do Evropy a Československa zavítali společně až v roce 1966. Navštívili i vesnici Postřekov. V té době Eva poprvé rodině řekla o svém příběhu z konce války.

V současné době žije Eva Erbenová se svou rodinou ve městě Aškelon v Izraeli, celá její rodina čítá již přes 30 osob. Eva ovládá český, německý, hebrejský a maďarský jazyk. 17. 11. 2001 také získala čestné občanství obce Postřekov, který často navštěvuje.

Pokračování z druhé strany: Postřekov navštívila Eva Erbenová

O holokaustu napřed raději mlčela. Nechtěla vzpomínat na ty hrůzy a zvěrstva, kterých byla svědkem. Později ale změnila názor a usoudila, že je důležité, aby se mladá generace poučila a dozvěděla se, co se všechno dělo. Začala psát své vzpomínky. V roce 1994 vydala knihu *Vyprávěj mámo, jak to bylo*. Byla určena hlavně pro její děti a vnučata. V roce 2001 následovala kniha *Sen*. Na tu poté navazuje další z roku 2013 *Životy Evy L.*, kterou napsala ve spolupráci s Markétou Mališovou. O Evě byl také roku 2000 natočen krátký dokument *O zlém snu*. Paní Eva se také věnuje přednáškové činnosti, jezdí po školách, zejména v Německu, kde trpělivě opakuje svůj příběh a zodpovídá otázky.

*1) Helena Grossová - S Evou přišla z pochodu smrti podle výpovědi pamětníků ještě nějaká Helena Grossová, o které se paní Erbenová z neznámých důvodů nechce bavit. Helena byla už vdaná, bylo jí tehdy 28 let, pocházela z Nového Dvora u Staňkova a všechno rodině v Postřekově vyprávěla. Maminka Evy před svou smrtí prý pověřila právě Helenu Grossovou, aby se o Evu postarala, kdyby se s ní něco stalo. Když s Evou přišli k Hostouni, poznala, že už jsou v Čechách. V tomto regionu už to Helena dobře znala. Helena na konci války dostala úplavici a byla ve Waldmünchenu v nemocnici, odkud pak odjela domů.

redakce, Jiří Knížek ml.

Informace z květnového zasedání zastupitelstva obce

- byla projednána žádost soukromého vlastníka o stanovisko ke směně pozemků s SPÚ, zastupitelstvo nemá k zamýšlené směně výhrady
- zastupitelstvo schválilo Vnitřní směrnici č. 3/2016 – Spisový řád Obecního úřadu
- zastupitelstvo vzalo na vědomí žádost majitelů pohostinství Špillarka o příspěvek na hudební produkce při postřekovské pouti. Zároveň pověřilo starostu zajištěním zpracování a podání žádosti o dotaci na pořádání postřekovské pouti z dispozičních fondů EU
- bylo odsouhlaseno podání návrhu na zařazení lípy u č.p. 22 (u Matoušů) na seznam památných stromů
- byla schválena dotace na zajištění běžeckého závodu „Horem dolem Chospílem“
- zastupitelstvo schválilo Vnitřní směrnici č. 4/2016 – Pravidla vydávání Postřekovského zpravodaje
- byl schválen odkup pozemku parc. č. 2920/1 v KÚ Postřekov
- byla projednána a schválena úprava organizační struktury OÚ (počet zaměstnanců bude navýšen o jednoho ekonomicko-administrativního pracovníka a dále dojde k dočasnému posílení provozního úseku za účelem zajištění údržby veřejné zeleně a úklidu obce)
- byl schválen záměr na prodej části parcely 2872/3 o velikosti cca 900m²
- zastupitelstvo vzalo na vědomí rozpočtové opatření č. 3 k 30. 4. 2016
- byla projednána a schválena vítězná varianta pro dokončení studie proveditelnosti rekonstrukce 2.NP v obchodním domě na tři bytové jednotky
- byl schválen návrh na majetkové vypořádání s vlastníky pozemků pod silnicí Díly – Klenčí
- byly projednány podmínky pronájmu prodejny řeznictví novému zájemci (pronájem je podmíněn provozováním prodejny masných výrobků)
- zastupitelstvo schválilo záměr prodeje parc. č. 396/42, 2926/1, 2926/3 a 2927/2 v KÚ Postřekov

Prodej stavební parcely

Obec Postřekov **zveřejňuje** ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů,

ZÁMĚR PRODAT

část pozemku parc. č. 2872/3 (druh pozemku trvalý travní porost, výměra cca 900m²) v katastrálním území Postřekov za minimální cenu 450 Kč/m².

Bližší informace získáte u pana *Jana Kreuze*, email: starosta@obecpostrekov.cz, tel: 379796142.

Zájemci mohou svou písemnou žádost předat na podatelnu obecního úřadu či zaslat poštou na adresu obecního úřadu: *Postřekov 270, 345 35 Postřekov*, a to do *14. června 2016*

Jan Kreuz

Zprávičky z MŠ

Pouklidová akce: „Uklid' me Česko“

Při našich vycházkách do přírody – kousek od školky, od obytných domů a od lesa, jsme si již před delší dobou všimly poházených odpadků (plasty, skleněné lahve, plechovky, střepy). Děti v naší MŠ vedeme k pořádku: „Zahod' si po sobě papírek do koše, utří vylitý čaj, uklid' si svoje místo po obědě“. Jak máme potom dětem vysvětlit, že kousek od školky se zakládá nová skládka?

Opravdu se budeme chovat tak, že je nám to lhostejné? Tajně jsem doufala, že snad při nastávající akci „Uklid' me Česko“ skládka zmizí, tím víc jsem byla zklamaná, když při další vycházce se odpadky povalovaly vešlele dále a kazily nám krásný sluneční den. A tak následující vycházku jsme vzaly pytle, rukavice a skládku vyčistily. Odpadu byly plné tři pytle. Bohužel, fotku jsem nestihla pořídít. Doufejme, že další odpady poházené v přírodě už dále nebudeme nacházet. I zde platí pořekadlo: „Co se v mládí naučíš...“

Schůzka rodičů nových školáčků

17. 5. 2016 se konala nově zavedená schůzka pro rodiče nově přijatých dětí.

Tímto bych chtěla poděkovat rodičům za vysokou účast.

Na nový školní rok 2016/2017 bylo přijato 12 dětí. Kapacita školky 50 dětí je opět naplněna.

Rozloučení s předškoláky

V úterý 24. 5. proběhlo v postřekovské školce pasování předškoláků na školáky. Děti si pod vedením učitelek nacvičily pásmo říkanek a písniček, na kterém nám ukázaly, že se v září ve škole určitě neztratí. Každý budoucí školák se divákům představil a z rukou pana ředitele Oriška převzal knížku a květinu.

Při této příležitosti se také pedagogický sbor rozloučil s paní učitelkou Martinou Vavříkovou, která odchází na mateřskou dovolenou. Všem dětem se po oblíbené paní učitelce Martině bude velmi stýskat.

Jana Zuberová

Screening zraku dětí

Koncem měsíce dubna, 29. 4. 2016, se v naší MŠ poprvé konal screening zraku dětí předškolního věku s názvem Lví očko, který za podpory Plzeňského kraje provádějí zdarma členky dámského Lions clubu Plzeň Bohemia, který je součástí mezinárodního hnutí LCI, svou činností podporuje především nevidomé a slabozraké. Tým přijel ve složení: Mgr. Věra Krbůšková, prezidentka klubu, Jindra Švarcová a Veronika Švarcová.

Měření se provádí bezkontaktně kamerou Plusoptix. Celkem bylo otestováno 34 dětí, u 4 byla zjištěna odchylka od referenčních hodnot přiměřených věku dítěte a byly doporučeny na odborné vyšetření k očnímu lékaři.

Doufejme, že v příštích letech budou tyto screeniny opět probíhat a pomohou včas odhalit vady zraku našich dětí. Ještě jedna zajímavost. Za dobu 5 let bylo klubem LC Plzeň Bohemia změřeno 15 000 dětí v rámci celého Plzeňského kraje.

Focení dětí

I když počasí nám moc nepřálo, stihly se děti 1. i 2. třídy vyfotit na školní zahradě. Děti, které budou odcházet v novém školním roce do ZŠ, se fotily v chodském kroji. Paní Marie Langová nám opět zapůjčila chodské kroje. Moc děkujeme.

Na tablo dětí „Budoucích školáků“ se budete moci podívat v měsíci červnu za výlohou obchodu COOP.

Jaroslava Weberová

Dětský soubor vystoupil na capartické pouti

V sobotu 21. května 2016 vystoupil v Capartících, v rámci pouťových oslav, Dětský soubor Postřekov. Krásné, i když trochu větrné počasí, nádherné prostředí, příjemní lidé, uvolněná atmosféra. To jsou pravidelné znaky capartické pouti. S radostí jsme přijali pozvání i na příští, 10. ročník, který bude 20. 5. 2017.

Radek Zuber

Co se dělo u hasičů

30. 4. jsme opět postavili u hasičárny májku. Aby se nemusela druhý den stavět znovu, jako loni, omotal se kmen pletivem proti okusu zvířetí a motorových pil. Na večerní zábavě zahrál Honza Palenčar. Při této příležitosti si návštěvníci určitě všimli nových toalet a podlahy v budově. Ještě chybí dodělat pár detailů, ale i tak jsme rádi, že je hasičárna zase o trochu hezčí.

Další týden 14. 5. jsme s Jendou do toho praštili a na radnici v Domažlicích jsme si řekli své ano. Podpořit nás přišla celá naše velká hasičská rodina a mile nás překvapili i mladí hasiči, kteří nám zazpívali a poblahopřáli. Moc všem děkujeme.

Mlynecká pouť se konala 21. 5. Slunečné odpoledne si děti užily na nafukovací skluzavce, svezly se na čtyřkolkách a na obličej si mohly nechat namalovat obrázky. Děkujeme panu Macháčkovi za finanční příspěvek na tyto atrakce. Večer zahrálo duo Hája & Tečka.

Foto: Michal Bernášek

Dále nás teď čeká 28. 5. okrsková soutěž na Dílech. Za naší obec bude soutěžit družstvo mužů, veteránů a dvě družstva dětí. Nejmenší už pilně trénují, tak jim přijďte fandit.

Markéta Strasslová

Ten, kdo svými paprsky jiné zahřívá, se od jejich odrazu sám ohřeje

Kdo by se netěšil na léto, na koupání, dovolené, prázdniny a hlavně na sluníčko. Sluneční paprsky prohřívají naše tělo, zabarvují ho do hněda. Ne nadarmo se říká, kam nechodí slunce, chodí lékař. Sluníčko nám zlepšuje náladu. Hypofýza, která je za produkci melanotropního hormonu zodpovědná, díky UVA záření zajišťuje bronz, a díky UVB záření produkci vitamínu D.

Ale taky se říká, všeho moc škodí. A proto bychom měli být velmi opatrní. Dříve byli naši předkové stále venku a neměli zdaleka takové problémy jako máme v současnosti my. Jenže v dnešní době lidé tráví dlouhé hodiny i dny ve školách, kancelářích a fabrikách a pak se ve volném čase „grilují“ na slunci. Člověk by měl dávat pozor na to, jaký je fototyp a podle toho se i patřičně chránit.

I ve Feng Shui je jin-jang jako rovnováha. Potřebujeme slunce, den, aby se dařilo úrodě, ale potřebujeme i měsíc, noc, aby slunce úrodu nespálilo.

Díky zvýšeným teplotám je zvýšená ztráta tekutin z našeho těla, a proto bychom je měli doplňovat, abychom nebyli dehydratováni. Univerzální pitný režim neexistuje. Vše záleží na vnitřních i vnějších okolnostech člověka.

Ale četla jsem jednou úžasný článek o našem těle a vodě: Představte si své tělo, jako jedno velké město, kde žije 80 biliónů lidí - to jsou naše buňky. Každý člověk produkuje odpad a lidé umírají a noví se rodí. Ve městě je pět

velkých fabrik: srdce, plíce, játra, ledviny a slezina. Tyto továrny zajišťují chod celého města, ale také mají své odpady. Tak jak se lidé i fabriky zbavují odpadů, tak se vše ukládá ve skládkách. Cesty v tomto městě - což je naše krev, krevní řečiště - jsou velké, malé i velmi tenké. Odpady na skládkách se sbírají a odvádějí z těla ven potem, střevem, sliznicemi. Proto záleží na tom, jak čisté toto krevní řečiště je, jestli naším tělem protéká smrdutá stoka se stagnací, nebo krásně čisté řeky a potůčky. K tomu je velmi důležité pít čistou vlažnou vodu a pohybovat se, aby ty naše potůčky mohly posbírat odpady i v těch nejtenčích vlasečnicích v těle. Proto jsem vždy rozhořčená, když se dočtu, že nové výzkumy dokázaly, že i káva se počítá do pitného režimu. Jak můžou být pak naše řeky čisté?

Můj typ je každé ráno, na lačno, vypít půl litru vlažné vody, můžete si do toho vymačkat citrón, pomeranč či grep a uvidíte, jak se budete cítit lépe. Komu dělá problémy vypít půl litru najednou, tak může začít alespoň s 0,2L a pak postupně zvyšovat. Podle svých pocitů. Důležité je, aby voda byla vlažná, studené pití se v čínské medicíně nedoporučuje, zpomaluje metabolismus a tělo musí vydat spoustu energie na jeho zahřátí. Přeji Vám spoustu sluníčka, hlavně v srdíčku, krásné dovolené a nádherné léto.

Vaše Soňa Anderlová

Květen byl sportovně nabitý

V sobotu 7. května se konala tradiční Tělovýchovná akademie. I když cvičenci a cvičitelé stále ubývají, ti co jsou Sokolu věrní, ukazují, že ze sebe mnohdy dokážou dostat i nemožné! Cvičení rodičů a dětí nás vzalo na výlet do ZOO, školkáčci se předvedli jako roztomilí kuchtíci, žáci a žákyně 1. - 3. třídy se cvičili úvodní ceremoniál Olympijských her a atletickou rozvíčku. Starší žáci 4. - 8. třídy se předvedli jako hokejoví borci při tréningu a starší žákyně 4. - 8. třídy jako krásné vojandy předvedly paragánský výcvik. Nechybělo ani taneční vystoupení gymnastek, které nám ukázaly, jak mají krásné boky a také předvedly několik sestav na akrobě. Zpestřením večera byla dvě vystoupení hostů z Horšovského Týna. Celkem cvičilo cca 100 cvičenců.

Hned ráno druhý den, tedy 8. května, se našlo několik nadšenců, kteří si sváteční neděli užívali také sportovně. Na Dílech se konal Běh osvobození. Zúčastněným za jejich výkony a reprezentaci blahopřejeme!

První květnovou středu 11. 5. se konaly Okresní atletické závody na fotbalovém hřišti. Počasí nám letos přálo a závodníků se sešlo cca 50. Závodilo se ve věkových kategoriích od 2 do 14 let. Děti předváděly perfektní výkony, kterými si zasloužily postup na krajské atletické závody do Nýřan. Ty se konaly 21. května. Za Postřekov jelo závodit 19 statečných. Soutěžili 2 družstva mladších žáků, 2 družstva mladších žáků a 1 družstvo starších žáků. Zbývající 4 děti závodily ve svých kategoriích jako jednotlivci. Jejich talent a úžasné výkony se nemohly obejít bez řádného ohodnocení. Mladší žákyně II. se umístily na 3. místě, mladší žáci II. vy-

bojovali 2. místo, starší žákyně III. byly bronzové. V soutěži jednotlivců ve svých věkových kategoriích jsme odvážely dvě medaile. Pavel Froněk se umístil na prvním místě a Bára Vogeltanzová na třetím. Oba postoupili na republikovou soutěž, ale bohužel se, kvůli špatnému termínu, zúčastnit nemohou. Všem závodníkům gratulujeme!!!

V sobotu 4. června od 15:00 zveme všechny naše malé sportovce i s rodinami na Dětský den, který se ponese v duchu Olympijských her. Těšit se můžete na mnoho sportovních disciplín, olympijský stánek s odměnami a příjemné prostředí na fotbalovém hřišti v Postřekově, kde si užijeme krásné odpoledne.

Vzkaz dětem prvního a druhého stupně ZŠ: Ve středu 8. června od 16:00 se sportovně rozloučíme se cvičením před prázdninami v Chospilu Biatlonem. Vaše cvičitelky Veronika a Monika.

Monika Kreuzová

Cvičitelé ASPV Sokol Postřekov pořádají

DĚTSKÝ DEN
na téma
OLYMPIJSKÉ HRY

Uskuteční se v sobotu 4. června na fotbalovém hřišti v Postřekově. Slavnostní zahájení a zapálení olympijského ohně bude v 15:00.

INZERCE

Zastupitelstvo obce schválilo na svém posledním zasedání Pravidla pro vydávání Postřekovského zpravodaje. Součástí pravidel je i odstavec týkající se inzerce:

1. Inzerce je ve zpravodaji zveřejňována za úplat, výjimku tvoří inzerce obce. Ceník inzerce schvaluje zastupitelstvo obce.
2. Pozvánky na kulturní a sportovní akce konané v obci jsou uveřejňovány bezplatně.
3. Za obsah inzerátu odpovídá inzerent ve smyslu platných předpisů.

Ceník inzerce

Inzerát o velikosti A8 (52 x 74mm)	100 Kč
Inzerát o velikosti A7 (74 x 105mm)	200 Kč
Inzerát o velikosti A6 (105 x 148mm)	370 Kč
Inzerát o velikosti A5 (148 x 210mm)	750 Kč
Inzerát o velikosti A4 (210 x 297mm)	1 400 Kč
Sleva pro opakované inzeráty	5 %

Formáty jsou pouze orientační, je nutné započítat okraje nutné k tisku. Při výpočtu ceny se počítá nejbližší větší formát.

Inzerce objednávejte a plat'te v kanceláři OÚ.

POSTŘEKOVSKÝ ZPRAVODAJ - PERIODICKÝ TISK ÚZEMNÍHO SAMOSPRÁVNÍHO CELKU

Vydavatel: Obecní úřad Postřekov
Redakce: Radek Zuber, Jana Zuberová

Zasílání příspěvků:
zpravodaj.redakce@obecpostrekov.cz

Zpravodaj, vyhlášky a usnesení zastupitelstva naleznete na stránkách obce Postřekov: www.obecpostrekov.cz

Uzávěrka příštího čísla: 23. června 2016